

N:o 34.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 21 april 1900.

— — — — Andra Kammaren — 21 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående stämpelafgiften.

(Bevillningsutskottets betänkanden n:is 10 och 25 samt memorial n:o 20.)

Till Konungen.

I anledning af väckta motioner hafva hos Riksdagen förekommit frågor dels om befrielse i vissa fall från stämpelafgift för lagfartsprotokoll och lagfartsbevis rörande fång till fast egendom, dels ock om begränsning af den stämpelförsäljningsman tillkommande provision för försålda stämplat; hvarjemte framställning gjorts om ett förtydligande af ordalagen i 51 § af kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 2 juni 1899; och har Riksdagen vid behandlingen af dessa frågor beslutit, att 3 och 51 §§ i nämnda kongl. förordning skola i nedan angifna delar erhålla följande förändrade lydelse:

3 §.

Bevis, lagfarts-, angående fång till fast egendom, der taxeringsvärdet eller köpesumman för den egendom, som beviset afser, icke uppgår till 1000 kronor..... *fritt*.

Protokoll, angående lagfart å fång till fast egendom, der taxeringsvärdet eller köpesumman för den egendom, hvarå lagfart sökes, icke uppgår till 1000 kronor *fritt.*

51 §.

I redovisning för stämplars eger försäljningsman såsom ersättning för besvär och kostnader räkna sig till godo, i Stockholm och länsresidensstäderna tre procent samt i öfriga städer och å landet fyra procent af det belopp, för hvilket stämplars försåls, till och med en årlig försäljningssumma af 20,000 kronor; dock att domhåfvande å landet må, äfven om han är boende i residensstad, tillgodogöra sig fyra procent af det försålda beloppet till och med nyssnämnda årliga försäljningssumma. För öfverskjutande belopp till och med 200,000 kronor må provisionen beräknas efter 2 procent och för belopp utöfver 200,000 kronor efter $\frac{1}{10}$ procent.

Har i den ordning — — — — är stadgadt.

Med anmälan härom får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t låta till allmän efterlefnad kungöra de sålunda beslutade förändringarna i förevarande förordning.

Stockholm den 21 april 1900.

Med undersåtlig vördnad.